

ERRAMU TA ERRAMU

Gipuzkoa'n-da «arrauna» deitzen jakonari Bizkaia'n «erramua» esaten dautsagu, «arramu» ondarrutarrez.

Zubikarai'tar Augustiñ'en antzerkiakaz «Kresala» taldea ara ta ona ibilten zan aldiko kontua da.

Baten Deba'ra joan giñan «Kresaletan» antzezlanana antzez-tutera. Antzerki orretako zati baten arrantzale batzuk urte-ten eben eta itxastar giroa erakusteko euretako bat lepoan erramua eukala egoten zan.

Baiña Deba'ko zinera eldu giñanean, erramua ez genduala eroan konturatu giñan, aztu egin jakula. Alan be ez zan estuteko gauzea. Deba'ko ibaian batel naikoa ikusten zan aldi aretan eta erramua eukenak asko izango ziran. Eta esan genduan zer gertaten jakun eta antzetzoki inguruan ebille-netako gazte bat an joan zan erramu billa.

Lenengotik ez zan bear eta sasoirako ekarriko eban.

Baiña gero, denporea aurrera joian eta ez zan agiri erramu billa joandakorik. Arritzekoa be ba-zan Deba'n orren-beste kostatea erramu baten jaube egitea.

Baiña ¡tira!, ba- etorren alako baten. Baiña, zer ekarren? Bai, erramua, baiña zelako erramua? Besokada eriñotz ekarren.

¡Gabeko orduetan, illunetan, mendian gora, noraiño joan ete zan debar gazte a erramu billa!

A ikusi genduanean ondarrutarrok barreari ezin eutsi izan geuntsan.

Kamiñazpi